

Het leven is een organische eenheid

LEEGTE HIER, LEEGTE DAAR,
MAAR HET ONEINDIGE UNIVERSUM
STAAT ALTIJD VOOR JE OGEN.

ONEINDIG GROOT EN ONEINDIG KLEIN;
GEEN VERSCHIL, WANT DEFINITIES ZIJN VERDWENEN
EN ER WORDEN GEEN GRENZEN GEZIEN.

ZO OOK MET ZIJN EN NIET-ZIJN.
VERSPIL GEEN TIJD AAN TWIJFELS EN ARGUMENTEN
DIE HIER NIETS MEE TE MAKEN HEBBEN.

'Leegte hier' betekent leegte binnenin; 'leegte daar' betekent leegte buiten. En kunnen er twee leegtes zijn? Dat is onmogelijk. Twee leegtes zijn niet mogelijk, want hoe kun je ze van elkaar onderscheiden? Twee leegten zullen van nature één worden. Binnen en buiten is een onderverdeling van de mind; wanneer de mind verdwijnt, verdwijnt deze onderverdeling.

LEEGTE HIER, LEEGTE DAAR...

Eigenlijk is hier en daar zeggen ook niet goed, niet helemaal juist. Maar dat is een probleem; in woorden kan niets precies goed worden gezegd, ze vervormen. Sosan weet dat, want nu kan er geen hier en geen daar zijn. Het zijn oude afbakeningen. Binnen en buiten zijn oude afbakeningen, nu en toen zijn oude afbakeningen, en met taal verdwijnen ze.

Het gebeurde eens: Een man kwam naar Bokuju en zei tegen hem: 'Ik heb haast en zal niet lang bij u kunnen blijven. Toen ik hier langs kwam, dacht ik dat het goed zou zijn om even te komen luisteren. Ik heb niet veel nodig. U hoeft maar één woord te zeggen om de waarheid aan te geven en ik zal het in mijn hart meedragen.'

Bokuju zei: 'Dwing me niet, want zelfs één woord is genoeg om de waarheid te laten verdwijnen. En of u nu haast heeft of niet, ik kan niets zeggen. Draag alleen dit mee: dat u het aan Bokuju gevraagd hebt en hij gezegd heeft "Ik kan niets zeggen." Onthoud alleen dit.'

De man zei: 'Dat is niet veel en het zal me niet helpen. Zeg maar iets, slechts een woord - meer vraag ik niet.'

Bokuju zei: 'Zelfs een woord is genoeg om alles te vernietigen. Kijk me aan en draag me in u mee.' Maar de man kon het niet zien omdat het moeilijk is - je weet niet hoe je moet kijken - anders was het niet nodig geweest om naar Bokuju te gaan.

Je kunt niet naar voren kijken. Het puntje van je neus is het moeilijkst om naar te kijken. Zijwaarts is oké; je gaat naar links en je gaat naar rechts, maar nooit in het midden. Er zijn dus linkse gekken en rechtse gekken, maar je kunt geen middenmens vinden, iemand die niet gek is. Ga naar een willekeurig uiterste en je wordt gek, blijf in het midden en je wordt verlicht - maar niemand blijft in het midden. In het midden kom je de werkelijkheid tegen.

Woorden zeggen slechts de helft, een woord kan niet het volledige zeggen. Als je zegt 'God is', dan ontken je 'God is niet' - en hij is beide. Als je zegt 'het leven is', dan ontken je de dood - en het leven is ook de dood. Als je iets zegt, wordt het een halve waarheid en een halve waarheid is gevaarlijker dan een hele leugen. Door die halfheid draagt het een geur van waarheid en kun je erdoor misleid worden.

Alle sekten zijn gebaseerd op halve waarheden, daarom zijn ze gevaarlijk. Alle sekten zijn gevaarlijk omdat ze gebaseerd zijn op halve waarheden. En anders kan het niet, want een sekte, een geloof, is noodzakelijkerwijs gebaseerd op woorden. Boeddhisme is niet gebaseerd op Boeddha, het is

gebaseerd op wat Boeddha gezegd heeft. En wat Boeddha gezegd heeft is de helft, want het geheel kan niet gezegd worden. Er kan niets aan gedaan worden.

Of je probeert het geheel te zeggen, dan wordt er niets gezegd. Als je zegt 'het leven is zowel leven als dood', wat zeg je dan? Als je zegt 'God is zowel Duivel als God', wat zeg je dan? Je spreekt in paradoxen, je bent niet duidelijk en mensen zullen denken dat je gek geworden bent. Hoe kan God zowel goed als slecht zijn? En hoe kan het leven zowel dood als leven zijn? De dood moet tegenovergesteld zijn aan het leven.

LEEGTE HIER, LEEGTE DAAR,
MAAR HET ONEINDIGE UNIVERSUM
STAAT ALTIJD VOOR JE OGEN.

ONEINDIG GROOT EN ONEINDIG KLEIN
GEEN VERSCHIL...

Want als iets oneindig groot is en iets oneindig klein, kan er geen verschil zijn vanwege de kwestie van oneindigheid. Als je naar beneden gaat, verdeelt, analyseert, dan bereik je het oneindig kleine. De wetenschap heeft het oneindig kleine bereikt, het elektron. Nu is alles verdwenen, niets kan meer gezien worden. Het elektron is niet gezien, niemand kan het zien. Waarom zeggen ze dan dat het elektron er is?

Natuurkunde is bijna metafysica geworden en natuurkundige uitspraken, uitspraken van natuurkundigen, lijken bijna filosofisch, mystiek, omdat ze zeggen: 'We kunnen het elektron niet zien, we kunnen alleen de effecten observeren. We kunnen de effecten zien, maar niet de oorzaak. We concluderen dat het elektron er MOET zijn, want hoe, als het elektron er niet is, kunnen deze effecten er dan zijn?'

Dit is wat mystici altijd hebben gezegd. Zij zeggen: 'We kunnen God niet zien, maar we kunnen deze schepping zien. En God is de oorzaak en deze schepping is het effect. We kunnen God niet ZIEN maar we zien de schepping - hij moet er zijn, anders hoe is deze schepping mogelijk?'

Als je naar mijn stem luistert en je kunt me niet zien, dan moet je daaruit afleiden dat ik ergens moet zijn, hoe kun je anders naar mijn stem luisteren? Het effect wordt gezien, maar de oorzaak niet. De wetenschap heeft het oneindig kleine bereikt en het kleine is volledig verdwenen - omdat het zo klein is geworden, zo klein, zo klein, zo subtiel, dat je het nu niet meer kunt vangen.

Religie reikt tot het oneindig grote. Het wordt zo groot, zo groot, zo uitgestrekt, dat je de grenzen ervan niet kunt zien. Het wordt zo groot dat je het niet kunt vangen, je kunt je er niet aan vastklampen, je kunt het niet markeren.

Het oneindig kleine kan niet gezien worden, het wordt onzichtbaar; en het oneindig grote kan ook niet gezien worden, het wordt onzichtbaar.

Dan zegt Sosaan iets moois: ze zijn allebei hetzelfde omdat ze allebei oneindig zijn. En het oneindige, of het nu klein of groot is maakt geen verschil, ze zijn hetzelfde.

ONEINDIG GROOT EN ONEINDIG KLEIN;
GEEN VERSCHIL, WANT DEFINITIES ZIJN VERDWENEN
EN ER WORDEN GEEN GRENZEN GEZIEN.

ZO OOK MET ZIJN EN NIET-ZIJN.

Als je helemaal leeg bent, zonder ego, met niemand binnen in huis, ben je dan een wezen of een niet-wezen? Ben je of ben je niet? Er kan niets gezegd worden.

Mensen vroegen Boeddha altijd: 'Wat gebeurt er als iemand boeddha wordt? Is hij, of is hij niet? Bestaat de ziel of niet? Wat zal er gebeuren wanneer Boeddha het lichaam verlaat? Waar zal hij zijn? Zal hij ergens zijn of niet?'

En Boeddha zegt: 'Deze vragen moet je niet stellen. Je wordt gewoon een Boeddha en je ziet het, want wat ik ook zeg, het zal verkeerd zijn.' En hij vermeed altijd de verleiding om op zulke vragen in te gaan.

VERSPIL GEEN TIJD AAN TWIJFELS EN ARGUMENTEN
DIE HIER NIETS MEE TE MAKEN HEBBEN.

De werkelijkheid hangt niet af van je argumenten. Of je het nu op de ene of de andere manier bewijst is irrelevant - de realiteit is DAAR. Ze was er al vóór jou, ze zal er ook na jou zijn. Ze is niet afhankelijk van je mind; integendeel, je mind is ervan afhankelijk. Het heeft geen bewijs of weerlegging nodig. Het bestaat uit zichzelf. Je kunt het niet bewijzen, je kunt het niet weerleggen. Maar mensen blijven argumenteren of God bestaat of niet. Elk jaar worden er duizenden boeken gepubliceerd over of God bestaat of niet. Allemaal dwaasheid. Zij die ja zeggen en het bewijzen, en zij die nee zeggen en het bewijzen, zitten allebei in hetzelfde schuitje - het schuitje van bewijs, argumenten, logica.

En als er een God is, dan lacht hij vast. Heeft hij jouw argument nodig? Wat bedoel je daarmee? Je zegt dat als hij er is, dat zijn bestaan dan afhangt van het feit of je hem bewijst of niet. Wat je ook doet - bewijzen of weerleggen - maar denk je dat zijn bestaan afhangt van jouw argumenten? Het bestaan is er zonder iemands argumenten. Er wordt geen getuige opgeroepen en er is geen rechtbank die zal beslissen. Hoe kun je oordelen? En wie is de rechter? En er zijn voortdurend argumenten geweest; miljoenen jaren lang hebben mensen op de ene of de andere manier geargumenteed. Er zijn atheïsten die maar door blijven gaan en niemand kan hen overtuigen; er zijn theïsten die maar door blijven gaan en niemand kan hen overtuigen. Theïsten en atheïsten argumenteren allebei en geen enkel argument blijkt finaal te zijn, het probleem blijft hetzelfde. Sosaan zegt dat alle argumenten irrelevant zijn: theïst, atheïst - beide; voor, tegen - beide. Je bent met iets doms bezig, want de realiteit is er, die heeft geen bewijs nodig. Het is er al, het is er altijd geweest, het zal er altijd zijn. De waarheid betekent dat wat is.

Door te redetwisten verspil je gewoon je energie en tijd. Geniet er liever van. Ga er liever in op. Geniet er liever van. Leef het liever! En als je leeft, begin je de smaak van de werkelijkheid om je heen te dragen. Als je het leeft en je erin verheugt, begint iets van het onmetelijke, iets van het oneindige, uitgedrukt te worden door je eindige bestaan. Langzamerhand lossen ook jouw grenzen op, langzamerhand raak je verloren. De druppel valt in de oceaan en wordt de oceaan. Verspil geen tijd met redetwisten. Filosofen zijn dwazen, en gevaarlijker dwazen dan gewone dwazen, omdat gewone dwazen gewoon dwazen zijn en filosofen denken dat ze wijs zijn. En ze gaan maar door! Ik kijk naar een Hegel of een Kant - hun hele leven blijven ze maar argumenteren en ze komen nooit ergens.

Het gebeurde eens: Een meisje deed Immanuel Kant een aanzoek, ze wilde met hem trouwen. Hij zei: 'Ja, ik zal erover nadenken.'

Een denker, een groot denker en een groot logicus, hoe kan hij een stap zetten? Zelfs als het liefde is, moet hij er eerst over nadenken. En ze zeggen dat hij dacht en dacht en dacht. Toen verzamelde hij alle argumenten voor en tegen - want er zijn mensen die tegen de liefde zijn, er zijn mensen die voor de liefde zijn, er zijn mensen die tegen het huwelijk zijn, mensen die voor het huwelijk zijn, en ze hebben geargumenteed. Dus verzamelde hij alle gegevens over huwelijk, liefde, voor, tegen. Ze zeggen dat hij driehonderd argumenten voor en tegen het huwelijk verzamelde. Hij raakte erg in de war. Wat moet je doen? Hoe moet je beslissen?

Toen probeerde en probeerde hij, en toen kon hij nog één argument ten gunste van het huwelijk vinden. En dat argument was dit: als er een mogelijkheid is, twee alternatieven die er gelijk uitzien, kies dan altijd dat alternatief dat je meer ervaring geeft. Huwelijk of geen huwelijk - als alle

argumenten gelijk zijn - het 'geen huwelijk' wist hij al, want hij was vrijgezel. Dan was het beter om in het huwelijk te stappen, omdat dat tenminste iets nieuws was. Als alle argumenten gelijk zijn, hoe moet je dan beslissen? Dan maar in actie komen en ervaring opdoen met het huwelijk. Dus ging hij bij het meisje aankloppen. De vader deed open en Immanuel Kant zei: 'Ik heb een besluit genomen. Waar is uw dochter?'
De vader zei: 'Het is te laat - ze is moeder van drie kinderen.'

Want er waren twintig jaar verstreken en vrouwen zijn niet zo dom om zo lang te wachten. Ze zijn altijd wijzer, instinctief wijzer. Daarom zijn vrouwen geen grote filosofen. Ze zijn niet zo dom, ze zijn instinctiever, intuïtiever, dichter bij de natuur, meer geïnteresseerd in het leven dan in argumenteren.

Daarom lijken vrouwen voor mannen altijd bezig met kleine dingen, niet met grote problemen, HELE kleine dingen: kleding, ornamenten. Maar kijk - ze houden zich met kleine dingen bezig omdat het leven uit kleine dingen bestaat. Grote problemen bestaan alleen in de mind, niet in het leven. Het maakt geen verschil of je besluit dat God bestaat of niet. Je moet twee keer per dag eten, je moet je bedekken als het te koud is en je moet in de schaduw gaan zitten als het te warm is - of je nu besluit dat God bestaat of niet, dat maakt geen verschil. Het leven bestaat uit kleine dingen. En als het leven uit kleine dingen bestaat, dan zijn kleine dingen niet klein - omdat het leven eruit bestaat, zijn ze van vitaal belang.

VERSPIL GEEN TIJD AAN TWIJFELS EN ARGUMENTEN
DIE HIER NIETS MEE TE MAKEN HEBBEN.

ÉÉN DING, ALLE DINGEN:
BEWEEG DAAR TUSSENDOOR EN VERMENG JE ERMEE,
ZONDER ONDERSCHIED.

LEVEN IN DIT BESEF IS ZONDER ANGST ZIJN
OVER NIET-VOLMAAKTHEID.

IN DIT BESEF TE LEVEN IS DE WEG NAAR NON-DUALITEIT,
WANT HET NON-DUALE IS ÉÉN MET DE VERTROUWENDE MIND.

Heel veelzeggende woorden, en nog veelzeggender als je voorbij de woorden kunt kijken.

ÉÉN DING, ALLE DINGEN:
BEWEEG DAAR TUSSENDOOR EN VERMENG JE ERMEE...

Het leven is een organische eenheid. Niets is verdeeld, alles is één. Als je denkt dat het verdeeld is, de verdeeldheid wordt door de mind afgedwongen. Anders vermengt alles zich, smelt samen, gaat op in de ander. Het gebeurt de hele tijd. Je ziet het niet omdat je volledig blind bent geworden met woorden.

Je eet een vrucht; de vrucht wordt je bloed. De boom is in jou versmolten, de grens is verdwenen. En deze vrucht kan vroeger in het bloed van vele mensen gehuisd hebben, vele dieren, vele planten, vele rotsen. Deze energie die de vrucht is, is er altijd geweest in het bestaan - smeltend, samensmeltend, opkomend, bewegend van dit naar dat, alle grenzen passerend. Kijk maar naar elk willekeurig fenomeen. De vrucht aan de boom, wat doet die? Wetenschappers zeggen dat de vrucht een wonder verricht. Het transformeert de aarde, het transformeert de zonnestrallen, het transformeert het water. Het is een wonder, want je kunt aarde niet eten, je kunt zonnestrallen niet direct eten. Deze vrucht, een appel, verricht een wonder. Het transformeert alles en maakt het zo dat je het kunt absorberen en het je bloed wordt. En deze energie is in beweging geweest omdat ze er altijd is geweest. Het geheel van de energie

blijft hetzelfde, want er is nergens anders om naartoe te gaan, dus de energie kan niet minder OF meer zijn. Er wordt niets aan het universum toegevoegd en er kan niets worden verwijderd. Waar haal je het weg? Het geheel blijft hetzelfde.

De ene dag was de vrucht gewoon in de aarde, je had het niet kunnen eten. De vrucht lag in de zon, de vitamine D zat in de zon. Nu heeft de vrucht het geabsorbeerd, nu is de aarde getransformeerd - er geschiedt een wonder! Waarom zou je naar een tovenaar gaan om een wonder te zien? Het gebeurt: het vuil is veranderd in heerlijk voedsel.

En je eet het, het wordt je bloed. Je bloed roert zich voortdurend, het creëert sperma. Nu wordt er een zaadje geboren, het wordt een klein kind. Nu is de vrucht, de appel, verhuisd naar het kind. Waar zijn de grenzen? De boom beweegt in jou, de zon beweegt in de boom, de oceaan beweegt in de boom, jij beweegt in het kind en zo gaat het door...

Alles beweegt. De adem die in jou is, zal even later in mij zijn. En de adem is leven, dus jouw leven en mijn leven kunnen niet verschillend zijn, want dezelfde adem die jij inademt adem ik in. Ik adem uit, jij ademt in; jij ademt uit, ik adem in.

Jouw hart en mijn hart kunnen niet erg verschillend zijn. Ze ademen en kloppen dezelfde oceaan van levenskracht rond. Ik noem dit mijn adem, maar tegen de tijd dat ik het genoemd heb, is het niet meer van mij - het is verplaatst, het is van huis veranderd, nu is het de adem van iemand anders. Wat jij je leven noemt, is niet van jou. Het is van niemand - of van iedereen.

Wanneer iemand naar de werkelijkheid kijkt, dan ziet hij dat het geheel een organische eenheid is. De zon werkt voor jou, de oceaan werkt voor jou, de sterren werken voor jou. De mensen die op de wereld rondlopen werken voor jou en jij werkt voor hen. Je zult sterven en wormen zullen je lichaam opeten, je zult hun voedsel worden.

Je maakt je klaar, je wordt rijp, om te sterven, om voedsel voor iemand anders te worden. En dit moet zo zijn - omdat je zoveel dingen tot je eigen voedsel hebt gemaakt, moet je uiteindelijk hun voedsel worden. Alles is voedsel voor iemand anders. Het is een ketting... en je wilt je aan het

leven vastklampen. En de appel, die wil zich ook vastklampen aan het leven; en het graan, het graan wil ook zichzelf blijven. Dan zal het leven ophouden.

Het leven leeft door de dood. Jij sterft hier, iemand anders komt daar tot leven; ik adem uit, iemand anders ademt in. Net als een ritmische uitademing, inademing, zo is leven en dood. Leven is inademen, dood is uitademen.

Wanneer je rijp bent, zul je op de aarde vallen. Dan zullen de wormen je opeten en de roofvogels zullen komen om van je te genieten. Je hebt van veel voedsel genoten, nu zul je op jouw beurt genoten worden. Alles smelt, ontmoet, versmelt. Dus waarom zou je je zorgen maken? Dit gaat gebeuren, dit gebeurt al. Alleen de geheel leeft, individuen zijn onecht. Alleen het ultieme leeft - al het andere zijn slechts golven erin, ze komen en ze gaan.

Wanneer je de werkelijkheid vlak voor je neus ziet, is er plotseling geen probleem, geen angst, want het geheel gaat door met leven, of je nu leeft of niet. Je dood is dan geen probleem, je leven is dan ook geen probleem. Je zult op vele miljoenen manieren in het geheel leven.

Soms zul je een vrucht zijn... dat is de betekenis van het Hindoeïstische concept van miljoenen YONIS. Soms was je een dier en soms was je een insect en soms was je een boom en soms was je een rots - en het leven gaat door.

Dus in zekere zin ben je niemand en in andere zin ben je iedereen. Je bent leeg in één zin en je bent vol in een andere zin. Je bent niet in één zin en je bent alles in een andere zin - want je bent niet afgescheiden.

Afscheiding brengt angst. Als je angstig bent, in angst, betekent dat dat je denkt dat je afgescheiden bent - je creëert onnodig problemen voor jezelf. Dat is niet nodig, want het geheel leeft verder; het geheel sterft nooit, het kan niet sterven. Alleen delen sterven - maar die dood is niet echt een dood, het is een wedergeboorte. Hier sterf je, daar word je geboren.

Osho: Hsin Hsin Ming - The Book of Nothing #10